

06

Hoe hou ik mama tegen om haar vriend te ontmoeten?

Hoe zorg ik ervoor dat ze geen vriend (meer) heeft?

33

Het lijstje

- Louise en ik vertellen het aan oma – die zal wel voor de rest zorgen.
- We verstoppen mama's mobieltje.
- We leggen stenen voor de wielen van haar auto als ze 's avonds wilt wegrijden.
- We doen lastig.
- We doen alsof we ons niet goed voelen (of een van ons, anders valt het misschien op).
- We zetten 's avonds de waterkraan in de keuken

open. Mama werkt, die heeft niks door. Als ze dan nog naar haar vriend wil, kan dat niet, want ze moet opkuisen. Nadeel: we zullen mee moeten dweilen ...

- *Louise zegt tegen mama dat ze een vriendje heeft. Dat wil mama vast niet. Dan wil ze Louise controleren, dus zal ze 's avonds thuisblijven. Dus kan ze zelf niet naar haar vriend.*
- *We verstoppen de sleutels van mama's auto.*
- *We verstoppen de sleutels van haar fietsslot (want als ze niet met de auto weg kan, neemt ze de fiets).*
- *We vertellen enge verhalen over meisjes uit onze klas, die een nieuwe papa hebben.*

07

Dinsdag 24 april - 7.21 uur

‘Meisjes, ik heb vanavond een vergadering. Jullie zijn oud genoeg om zonder babysit thuis te zijn, nietwaar? Er staat een stoofpotje in de koelkast. Dat hoef je maar op te warmen in de magnetron. En als jullie huiswerk klaar is, mag Louise de woonkamer stofzuigen en Amélie de vaat doen. Ik weet niet hoe laat het precies wordt. Voor negen uur hoef je me niet te verwachten. Ik zal wel eens bellen. Als er iets is, en je kunt me niet bereiken, dan kun je opa bellen.’

Amélie keek Louise met grote ogen aan.

Toen mama naar de wc was, fluisterde Louise: ‘Zo’n lange vergadering?’ Ze rolde met haar ogen. ‘Begrijp je wat ik bedoel, Amélie?’

Amélie knikte zwak.

‘Nee, dus. Ik durf er mijn juwelenkistje om ver-
wedden dat mama vanavond gaat *vergaderen* bij
haar vriend.’

Louise zette het woord *vergaderen* met grote geba-
ren tussen aanhalingstekens.

‘Mama’s vriend?’

‘Sst. Straks hoort ze het.’

‘Dus je denkt dat mama *liegt*?’

Louise haalde de schouders op.

‘Zo’n megalange vergadering ’s avonds?’

Op dat moment kwam mama de keuken terug
binnen.

‘Wat zitten jullie daar nog te lanterfanten? Heb-
ben jullie nu nog niet ontbeten? Komaan meisjes.
Straks komen jullie nog te laat op school.’

In de badkamer ging het gesprek verder.

‘Zeg Louise, denk je echt dat mama *liegt*?’

Louise trok haar rok in de plooi en zei: ‘Liegen
misschien niet, maar de hele waarheid spreken
ook niet. Toch niet nu. Denk ik.’

Amélie staarde voor zich uit. ‘Hoe kunnen we dat
weten?’ mompelde ze. ‘Misschien moeten we het

haar gewoon vragen?’

‘Daar heb ik ook al aan gedacht,’ zei Louise ter-
wijl ze haar bloes dichtknoopte. ‘Zou jij je trou-
wens niet gauw aankleden? Straks zwaait er wat als
mama ziet dat je nog in je ondergoed staat. Ook al
is het dan mooi bordeaux.’

‘Ja maar ...’

‘We moeten eerst zeker weten of mama een vriend
heeft,’ ging Louise door. ‘Ik heb een idee, zus.’

Mama kwam de badkamer binnen en riep: ‘Amé-
lie, wat sta jij hier nu nog in je ondergoed?’

Amélie keek haar aan en antwoordde: ‘Ik sta hier al
de hele tijd te denken dat je misschien maar beter
op een andere school moet gaan lesgeven, mama.
Zo’n lange vergadering, dat is toch niet normaal.
Ik vind dat niet fijn. En Louise ook niet.’

Mama trok de deur naar de overloop open en zei: ‘Je
zult er toch aan moeten wennen, kindje. En haast je
nu maar, want ik wil niet te laat komen doordat jij
niet tegelijk kunt nadenken en je aankleden.’

‘Oké, dan zal ik nu stoppen met denken en mijn
kleren aantrekken.’

08

Dinsdag 24 april - 16.32 uur

38

Toen Cleo van school terugkwam, haastte ze zich meteen naar de stal.

‘Hé!’ riep papa. ‘Waar ga je naartoe?’

‘Naar Ezel.’

‘Krijg ik geen zoen?’

‘Straks. Eerst Ezel.’

‘Ezel! Ezel!’

De hond kwam kwispelend op Cleo toegelopen.

‘Ha, Ezeltje, hier ben je. Heb je me gemist? Ik jou ook. Ik mis je altijd. Waar is het kuikentje?’

Ezel staarde Cleo aan. Cleo bracht haar hoofd dicht bij de kop van Ezel. Het leverde haar een natte tongveeg op.

‘Hé Ezel, ik vind je wel lief, maar tongzoenen, dat doen we niet. Dat snap je toch? Waar is dat kui-

kentje nu?’

Ezel blafte kort en trippelde naar binnen. Cleo volgde hem en ja hoor, in de hoek van het stalletje lag het kuikentje.

Cleo schrok: ‘Nee, het zal toch niet ...’

Maar het kuikentje kwam al overeind en waggelde piepend rond.

‘Hé kuikentje, hoe gaat het met je? Heeft Ezel goed voor je gezorgd?’

Cleo wreef de kop van Ezel, die vrolijk kwispelstaartte.

‘Ben je nu een jongen of een meisje?’

Ezel blafte kort.

‘Ik had het niet tegen jou, maar tegen het kuikentje.’

Cleo aaide het kuikentje over de kop, en pakte het in haar handen. Het diertje liet gewillig begaan.

‘Ik zou je een naam willen geven, maar zolang ik niet weet of je een jongen of een meisje bent, is dat moeilijk.’

Cleo gaf het kuikentje wat meel, haastte zich weer naar binnen en gaf papa een zoen op zijn wang.

‘Dag papa.’

39

‘Dag kindje, wat nieuws?’

‘Op school alles goed en met het kuikentje ook. En met jou?’

‘Goed hoor, meisje, het eten is zo klaar. Als Juul en Cesar thuiskomen, kunnen we meteen aan tafel. Dat zal nodig zijn, want ik moet vanavond nog weg. Een vergadering. Zo zou je ’t toch kunnen noemen.’

‘En blijf je lang weg?’

‘Dat denk ik niet. Nee, niet echt. Al zal het vast wel een uur of tien of halfelf worden. Dan lig jij al lang in je bed.’

‘Papa, weet jij of het kuikentje een jongen of een meisje is?’

Papa wreef nadenkend over zijn kin.

‘Nee, dat kan ik je echt niet zeggen. Ik zal eens navragen hoe je dat bij kuikentjes kunt zien.’

Hij roerde in een kom, stak de top van zijn pink in de saus en proefde.

‘Bijna. Nog wat kruiden en de saus is oké. Zeg Cleo, vind je het zo belangrijk of het kuikentje een jongen of een meisje is?’

Cleo, die intussen een fles spuitwater aan haar

mond had gezet, verslikte zich.

‘Dat zal je leren, onbeleefd scharminkel,’ lachte papa.

‘Ik wil het kuikentje een naam geven.’

‘Perfect,’ zei papa.

‘Perfect? Dat vind ik toch een vreemde naam, hoor.’

‘Ik bedoel: de saus is perfect. Waar blijft de tweeling toch? Dus jij wil je kuiken een naam geven, maar dat gaat niet, want je weet niet ...’

Cleo knikte.

‘Ik weet het!’ riep papa plots. ‘Ik weet het niet.’

‘Weet je het nu wel of niet?’

‘We noemen het kuikentje: Ik-weet-het-niet.’

Cleo keek hem met grote ogen aan. ‘Wat weet je nu wel en wat weet je niet, papa?’ vroeg ze.

‘Nescio,’ zei papa plechtig. ‘Dat is Latijn voor *ik weet het niet*. Je kunt je kuikentje dus Nescio noemen.’

Cleo staarde papa besluiteloos aan.

‘Knap gevonden, papa,’ zei Cesar, terwijl hij zijn boekentas neerzette.

Cleo aarzelde: ‘Een kuikentje dat Nescio heet. Ik weet het niet ...’

‘Dat is dan opgelost,’ zei papa enthousiast. ‘En nu:

aan tafel.'

'Nee papa, ik moet eerst nog heel even naar Nescio. Ik wil het kuikentje zeggen hoe het heet. En Cesar wil vast eerst nog even Titus gedag zeggen, en Juul ...'

'Ik loop nog snel naar Nero.' Juul glipte meteen naar buiten.

'Maar het eten is klaar!' protesteerde papa.

'Cesar?'

'Ja, Cleo.'

'Na het eten moet papa nog weg.'

'En dan, Cleo?'

'Denk je niet dat papa vanavond ... Je weet wel?'

'Naar zijn vriendin gaat?'

'Eh ja.'

'Geen idee, zus.'

'Ik dacht zo. Eh, als wij ... jij en ik ... Als wij nu eens voordat papa vertrekt. Als wij dan ... Je weet wel ... Wat denk je?'

'Zusje, zeg nu eens duidelijk wat je wil. En laat het misschien wat vooruitgaan, want papa staat klaar

met het eten. Straks zwaait er wat.'

'Cesar, ik vind het niet leuk dat papa een vriendin zou hebben, en dat die dan bij ons of wij bij haar en zo. Ik word daar helemaal *wups* van. Als we er nu voor zorgen dat papa vanavond moet thuisblijven. Dan kan hij niet ... Als we dat volhouden, dan zal die vriendin op den duur toch zeggen dat het voor haar niet meer hoeft.'

'Hm, ik weet het niet, zusje. Ik moet daar eerst eens over nadenken.'

'Vraag het dan aan papa, vraag het gewoon.'

'Nee, dat doe ik niet. Daarbij ... het zijn onze zaken niet.'

'Ik vind van wel. Stel je voor dat ze gaan samenwonen. Bij haar. En Titus mag niet mee. En Nero ook niet. En Ezel, en X en Y en Z ook niet, en Nesciotje ook niet. Wat dan?'

Juul haastte zich dichterbij: 'Wat zeg je, dat papa bij zijn vriendin gaat wonen en dat Nero niet mee mag?' Er kwamen tranen in zijn ogen.

'Nee broertje, zover is het nog niet. Zover mag het nooit komen. We moeten er gewoon voor zorgen

dat papa en zijn vriendin uit elkaar gaan. Dat is beter voor iedereen.'

Cleo knikte: 'Je hebt gelijk, broer.'

Cesar dacht na: 'We moeten er om te beginnen voor zorgen dat papa vanavond niet uitgaat. Maar hoe pakken we dat aan?'